

de Paagjældende i et altfor strengt Afhængighedsforhold af Theaterstyrelsen, idet de kun ved at faae deres Contractsforshold fornyet for Tiden efter de 10 Aars Forsløb vilde erhverve Afgang til at nyde Godt af det for dem opsparede Beløb.

Lovforslagets § 9 har Commissionen nu søgt at opstille de fornødne Bestemmelser om, hvor meget der skal opspares for de Paagjældende, og paa hvilken Maade dette skal skee. Selvfølgelig maa dette for en stor Deel altid komme til at berøe paa et Skøn, hvorved der paa den ene Side bliver at tage fornødent Hensyn til, hvad Theatrets Midler kunne tilstede, og paa den anden Side til, at det, der tilfikkres de Paagjældende, ikke bliver betydningsløst, men at det, navnlig forsaavidt de i en længere Arrække blive i Theatrets Tjeneste, virkelig vil kunne danne Grundlaget for en egentlig, om end kun tarveligt Forsørgelse og saaledes fikke dem mod at lide Nød i Resten af deres Levetid. Commissionen antager, at man bedst vil forene begge disse Hensyn ved at bestemme, at Theatret aarligt i Contractstiden skal indsette til Forrentning et saa stort Beløb, som svarer til $\frac{1}{10}$ af den de paagjældende Personer for hvert Aar tillagte Lønning. Ved at tage Beløbet umiddelbart af Theatrets egne Midler simplificerer man Forholdet mere, end hvis man bestemmer, at Beløbet skal indeholdes i selve de Paagjældendes Lønning, og denne Ordning vil derhos ikke i Længden blive Theatret dyrere, idet dette selvfølgelig, hvis det vilde forbeholde sig Ret til at indeholde en saa stor Deel af de Paagjældendes Lønninger aarligt, vilde blive nødt til at forhøje selve Lønningerne i Forhold dertil.

Medens Theatret nu formeentlig ikke vil kunne gaae videre for hele Personalets og navnlig altsaa ikke for Capelmedlemmernes og Functionairernes Vedkommende end nysangivet, har Commissionen derimod troet, at det haade vil være rigtigt, og at det ogsaa vil være muligt for Theatret for de egentlige sceniske Kunstneres Vedkommende aarligt tillige at opspare et Beløb, der staaer i et vist Forhold til den dem tilfaldende Jen, hvorved bemærkes, at samtlige Kunstnere, som indtræde i Contractsforshold til Theatret paa et vist Aare-

maal, ifølge § 19 skulle være feuberettigede. Forslaget paa dette Punkt staaer i den nøieste Forbindelse med Forslaget i selve § 19 om fremtidigt at nedsætte det samlede Feubeløb fra 10 pCt. til $7\frac{1}{2}$ pCt. af Bruttoforestillingsindtægten. Commissionen har nemlig ved dette sidste Forslag, hvor forsvartigt og rigtigt den end finder samme, dog ikke til Hensigt at vinde nogen Besparelse for selve Theatret. Den mener tværtimod, at det vil være billigt at anvende nøiagtigt den besparede Brøkddeel af Feubeløbet til yderligere Opsparelse af Capital for de enkelte sceniske Kunstnere.

Hvad der paa denne sidste Maade opspares til Capital for de Paagjældende, vil altsaa ikke medføre nogen forøget Udgift mod hidtil for Theatret. Derimod vil selvfølgelig en saadan forøget Udgift blive Følgen af den foreslaaede aarlige Henlæggelse af et Beløb, der svarer til $\frac{1}{10}$ af de contractmæssige Lønningsbeløb. Denne Udgifts Størrelse vil komme til at afhænge af de nævnte Lønningers samlede Beløb og vil altsaa som Følge af det for dem i § 8 foreslaaede Maximum ikke kunne overstige en vis Sum. I Henshold til det ved § 8 Bemærkede vil den neppe i det første Aar kunne komme til at overstige c. 1,300 Rd., efter 5 Aar c. 2,500 Rd. og ved Udløbet af andre 5 Aar c. 3,800 Rd.

Hvad angaaer den Tid af Aaret, til hvilken de Beløb, som saaledes skulle opspares, ville være at indsette til Forrentning, da formenes det med Hensyn til det Beløb, der staaer i Forhold til de Paagjældendes Aarslønning, at være naturligt at fastsætte, at det skal indsettes første Gang til den nærmeste Termin, efterat Contractsforsholdet er traadt i Kraft, og senere hvert Aar ved samme Tid, o: til 11te December Termin eller omtrent midt i Lønningsaaret; at indsette Beløbet tidligere paa Aaret vilde blive for byrdefuldt for Theatret, der i Begyndelsen af Theateraaret kun har meget faa Indtægter til dermed at dække dets løbende Udgifter. Det Beløb, som skal opspares i Forhold til den Paagjældendes Jenindtægt, kan først indsettes ved Udgangen af Theatersaasonen. Skulde den Paagjældende døe i Theatrets Tjeneste i Løbet af et Theateraar, er det iøvrigt naturligt, at ogsaa de